

Tisztelt Gyászoló Család!

Mély megrendüléssel értesültem a vasárnap megjelent szomorú hírről: Hankiss Elemér nincs többé közöttünk. A család gyásza az Önöké, a veszteség egész nemzetünké. Osztozva a búcsú nehéz napjainak fájdalmában szeretném, ha tudnák, hogy személyes ismerőjeként és őszinte tisztelőjeként hajtok fejet az előtt a szellemi teljesítmény előtt, amellyel Hankiss Elemér a magyar kultúrát, tudományt, közgondolkodásunkat formálta és gyarapította.

Amikor először találkoztunk, ő már az értékszociológiában rangot és tekintélyt szerzett tudós volt, akinek hihetetlenül pontos diagnózisából nemzedékek merítettek inspirációt. Neve már akkor fogalom volt, így komoly megtiszteltetés számomra, hogy fiatal kutatóként a 80-as évek végén abban a Szociológiai Kutatóintézetben dolgozhattam, amelynek ő volt az egyik vezetője. Emberi példájával, természetes életderűjével, irigylésre méltó intellektuális pontosságával már akkor is az értelmiségi lét felelősségére irányította rá figyelmünket. Sajnálom, hogy neki már nem mondhatom el személyesen, hogy kutatóintézeti találkozásaink életre szóló élményt és emléket jelentenek számomra.

A 20. század társadalmi csapdáinak egyik leginvenciózusabb feltárója és ismerője volt ő, akinek felismeréseiből a 21. században is sokat hasznosíthatunk.

Fogadják részvétem!

Budapest, 2015. január 14.

Áder János